

1994 no. 60

AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA

KONINKLIJK BESLUIT van 3 augustus 1994 (Stb. 639), houdende wijziging van het Besluit paspoortgelden.

Uitgegeven, 2 december 1994

De minister van Justitie,

E.J. Vos

Besluit van 3 augustus 1994, houdende wijziging van het Besluit paspoortgelden

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 25 maart 1994, DGOB/PRD94.79.U16, gedaan mede namens Onze Ministers van Financiën, van Buitenlandse Zaken en voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken;

Gelet op artikel 7, eerste en derde lid, van de Paspoortwet;

De Raad van State van het Koninkrijk gehoord (advies van 6 juni 1994, no. WO4.94.0189/K.);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 27 juli 1994, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, PRD94.79.U29., uitgebracht mede namens Onze Ministers van Financiën, van Buitenlandse Zaken en voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken;

De bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit paspoortgelden[1] wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 1 wordt met vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, toegevoegd:

f. leverancier: de door Onze Minister aangewezen leverancier van de Nederlandse reisdocumenten.

B. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Een gemeente is aan het Rijk de in artikel 6, eerste lid, vastgelegde kosten verschuldigd ten aanzien van door de leverancier aan de gemeente geleverde reisdocumenten.

2. Na het tweede lid worden drie nieuwe leden toegevoegd, luidende:

3. De in het eerste lid bedoelde kosten zijn niet verschuldigd ten aanzien van misdrukken.

1 Stb. 1991, 563 Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo, vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

4. Ten aanzien van reisdocumenten die als gevolg van inbraak, diefstal, verduistering dan wel op andere onregelmatige wijze aan de voorraad van een gemeente zijn onttrokken, is de gemeente de in artikel 6, eerste lid, vastgelegde kosten verschuldigd, tenzij de gemeente aantoont redelijkerwijs alle maatregelen te hebben getroffen om deze onregelmatige onttrekking aan de voorraad tegen te gaan. Alsdan is de gemeente per onttrokken reisdocument de in artikel 6, tweede lid, vastgelegde kosten verschuldigd.

5. Ten aanzien van reisdocumenten, die bij het personaliseren als gevolg van verschrijvingen of andere onregelmatigheden onbruikbaar zijn geworden, is een gemeente de in artikel 6, tweede lid, vastgelegde kosten verschuldigd.

C. Artikel 3, eerste, tweede en derde lid, komt te luiden:

1. De burgemeester zendt voor het einde van elke kalendermaand aan de leverancier een schriftelijke verantwoording over de voorafgaande kalendermaand, opgemaakt volgens een door Onze Minister vastgesteld model. Deze verantwoording bevat ten minste een opgave van:

a. de gevallen van kwijtschelding, bedoeld in artikel 2, tweede lid, alsmede de bedragen van de kwijtschelding;

b. de soorten, aantallen en nummers van de geleverde misdrukken, bedoeld in artikel 2, derde lid;

c. de soorten, aantallen en nummers van de op onregelmatige wijze aan de voorraad van de gemeente onttrokken reisdocumenten, bedoeld in artikel 2, vierde lid,

d. de soorten, aantallen en nummers van de bij het personaliseren onbruikbaar geworden reisdocumenten, bedoeld in artikel 2, vijfde lid.

2. Onze Minister stelt op basis van de schriftelijke verantwoordingen het bedrag vast van de kosten die aan het Rijk moeten worden afgedragen. Onze Minister maakt deze vaststelling bekend aan de gemeente, wanneer deze een eerstvolgende bestelopdracht, niet zijnde een spoedbestelling, plaatst.

3. De afdracht van de aan het Rijk verschuldigde kosten, bedoeld in het tweede lid, geschiedt in het kader van de rijksverrekening op grond van het Koninklijk Besluit van 28 maart 1925 (Stb. 1925, 125) tot regeling van de betalingen tusschen Rijk en Gemeenten, waarbij automatische verrekening bij de N.V. Bank voor Nederlandsche Gemeenten dient plaats te vinden, uiterlijk binnen vier weken na de bekendmaking van Onze Minister, bedoeld in het tweede lid.

D. Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4

1. Een eilandgebied van de Nederlandse Antillen, onderscheidenlijk Aruba, is aan het Rijk de in artikel 6, eerste lid, vastgelegde kosten ter zake van verstrekte reisdocumenten verschuldigd, indien de aanvraag voor de desbetreffende handeling bij de ingevolge artikel 26 van de Paspoortwet door de Gouverneur aangewezen autoriteit is ingediend.

2. Ten aanzien van reisdocumenten die als gevolg van inbraak, diefstal, verduistering dan wel op andere onregelmatige wijze aan de voorraad van een ingevolge artikel 26 van de Paspoortwet door de Gouverneur aangewezen autoriteit zijn onttrokken, is het eilandgebied onderscheidenlijk Aruba, de in artikel 6, eerste lid, vastgelegde kosten verschuldigd, tenzij de desbetreffende autoriteit aantoont redelijkerwijs alle maatregelen te hebben getroffen om deze onregelmatige onttrekking aan de voorraad tegen te gaan. Alsdan is het eilandgebied, onderscheidenlijk Aruba, per onttrokken reisdocument het in artikel 6, tweede lid, vastgelegde bedrag verschuldigd.

3. Ten aanzien van reisdocumenten die bij het personaliseren als gevolg van verschrijvingen of andere onregelmatigheden onbruikbaar zijn geworden, is een eilandgebied, onderscheidenlijk Aruba, de in artikel 6, tweede lid, vastgelegde kosten verschuldigd.

E. Aan artikel 5, eerste lid, wordt de volgende volzin toegevoegd:
Deze verantwoording bevat ten minste een opgave van:
a. de soorten, aantallen en nummers van de op onregelmatige wijze aan de voorraad van het eilandgebied onttrokken reisdocumenten, bedoeld in artikel 4, tweede lid;
b. de soorten, aantallen en nummers van de reisdocumenten die bij het personaliseren onbruikbaar zijn geworden, bedoeld in artikel 4, derde lid.

F. Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid, onder a, vervallen de woorden «de verstrekking van» en worden de aanduidingen «ANG 48,60» en «AWG 48,60» vervangen door: ANG 48,15 AWG 48,15.
2. In het eerste lid, onder b, vervallen de woorden «de verstrekking van» en worden de aanduidingen «ANG 72,90» en «AWG 72,90» vervangen door: ANG 72,20 AWG 72,20.
3. In het eerste lid, onder c, vervallen de woorden «de verstrekking van» en worden de aanduidingen ANG «48,60» en «AWG 48,60» vervangen door: ANG 48,15 AWG 48,15.
4. In het eerste lid vervallen de onderdelen d en e en wordt een nieuw onderdeel d ingevoegd, luidende:
d. Voor een Europese identiteitskaartschap: NLG 15,-.

5. In het eerste lid wordt onderdeel f geletterd e, vervallen de woorden «de verstrekking van» en worden de aanduidingen «ANG 50,50» en «AWG 50,50» vervangen door: ANG 50,- AWG 50,-.

6. In het eerste lid wordt onderdeel g geletterd f en worden de aanduidingen «ANG 50,50» en AWG «50,50», vervangen door: ANG 50,-, AWG 50,-.

7. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot vierde en vijfde lid worden een nieuw tweede en derde lid ingevoegd luidende:

2. De in artikel 2, vierde en vijfde lid, en artikel 4, tweede en derde lid, bedoelde kosten bedragen:

a. Voor een nationaal paspoort	NLG	11,-
	ANG	10,20
	AWG	10,20
b. Voor een nationaal paspoort, een groter aantal bladzijden bevattende dan een nationaal paspoort als bedoeld in de vorige zin (zakenpaspoort)	NLG	9,-
	ANG	8,35
	AWG	8,35
c. Voor een reisdocument voor vluchtelingen	NLG	9,-
	ANG	8,35
	AWG	8,35
d. Voor een reisdocument voor vreemdelingen	NLG	9,-
	ANG	8,35
	AWG	8,35
e. Voor een faciliteitenpaspoort	NLG	11,-
	ANG	10,20
	AWG	10,20
f. Voor een Europese identiteitskaart	NLG	8,-
g. Voor een nooddocument	NLG	9,-
	ANG	8,35
	AWG	8,35

3. De van de aanvrager op grond van de toepasselijke gemeentelijke verordening te heffen rechten voor de Europese identiteitskaart bedragen niet meer dan: NLG 35,-.

8. In het tot vierde lid vernummerde tweede lid worden de woorden «in het eerste lid» vervangen door: in het eerste en tweede lid.

9. In het tot vijfde lid vernummerde derde lid worden de woorden «in het tweede lid» vervangen door: in het vierde lid.

10. Toegevoegd wordt een zesde lid luidende:
6. Jaarlijks wordt bij ministeriële regeling het in het derde lid genoemde bedrag, nadat dit is verminderd met het in het eerste lid, onder d, genoemde bedrag voor het daarop volgende jaar aangepast door indexering met de prijsmutatie van de overheidsconsumptie zoals die door het Centraal Plan Bureau in het Centraal Economisch Plan voor het voorafgaande jaar is gepubliceerd.

G. Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:
1. In het eerste lid, onderdeel a, worden de aanduidingen «ANG 87,85» en «AWG 87,85» vervangen door: ANG 87,05 AWG 87,05.
2. In het eerste lid, onderdeel b, worden de aanduidingen «ANG 62,65» en «AWG 62,65» vervangen door: ANG 62,05 AWG 62,05.
3. In het eerste lid, onderdeel c, worden de aanduidingen «ANG 110,30» en «AWG 110,30» vervangen door: ANG 109,25 AWG 109,25.
4. In het eerste lid, onderdeel d, worden de aanduidingen «ANG 50,50» en «AWG 50,50» vervangen door: ANG 50,- AWG 50,-.
5. In het eerste lid vervallen de onderdelen e en f en wordt een nieuw onderdeel e ingevoegd, luidende:
e. Voor de verstrekking van een Europese identiteitskaart NLG 35,-.
6. In het eerste lid wordt onderdeel g geletterd f en worden de daarin vermelde aanduidingen «ANG 50,50» en «AWG 50,50» vervangen door: ANG 50,-, AWG 50,-.
7. In het eerste lid wordt onderdeel h geletterd g en worden de daarin vermelde aanduidingen «ANG 50,50» en «AWG 50,50» vervangen door ANG 50,-, AWG 50,-.
8. In het eerste lid wordt onderdeel i geletterd h, wordt de aanduiding «onder h» vervangen door: onder g en worden de aanduidingen «ANG 5,15» en «AWG 5,15» vervangen door: ANG 5,10 AWG 5,10.
9. In het vijfde lid worden de woorden «Artikel 6, tweede en derde lid» vervangen door: Artikel 6, vierde en vijfde lid.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1995, met uitzondering van de wijzigingen in de artikelen 2, 3 en 6, die in werking treden met ingang van 1 oktober 1994, voor zover het de bestelling en de afdracht van de kosten van de met ingang van 1 januari 1995 nieuw in te voeren reisdocumenten betreft.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad, in het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen en in het Afkondigingsblad van Aruba zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 3 augustus 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D.IJ.W. de Graaff-Nauta

De Minister van Financiën,
W. Kok

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
R. F. M. Lubbers

De Minister voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken a.i.,
R. F. M. Lubbers

Uitgegeven de dertigste augustus 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Inleiding

Met ingang van 1 januari 1995 wordt een nieuw reisdocument ingevoerd, de Europese identiteitskaart. Tevens worden vanaf die datum de bestaande reisdocumenten vervangen door beter beveiligde modellen. De invoering van de Europese identiteitskaart en van de beter beveiligde nieuwe modellen reisdocumenten noopt tot wijziging van het Besluit paspoortgelden.

De Europese identiteitskaart vervult een belangrijke functie als nationaal identiteitsbewijs en kan tevens worden gebruikt ter identificatie van de houder in de landen van de Raad van Europa die zijn aangesloten bij het op 13 december 1977 tot stand gekomen Overeenkomst nopens het verkeer van personen tussen lid-staten van de Raad van Europa (Trb. 1960, 103) en in een aantal landen waarmee bilaterale afspraken zijn gemaakt. Voorts wordt met de invoering van de beter beveiligde reisdocumenten een aantal wijzigingen aangebracht in de wijze van bestellen, leveren en voorraadbeheer. In verband met deze gewijzigde systematiek is het wenselijk om ook de wijze van afdracht van de aan het Rijk verschuldigde kosten, zoals voorzien in het Besluit paspoortgelden aan te passen.

De gevolgen van de invoering van de Europese identiteitskaart voor het Besluit paspoortgelden

In het Besluit paspoortgelden moet op basis van artikel 7 van de Paspoortwet worden bepaald welke rechten de burger aan het Rijk verschuldigd is voor verstrekking van de Europese identiteitskaart door of namens het Rijk (bv. door de ambassades). Daarnaast moet worden vastgelegd welk bedrag aan kosten de decentraal tot verstrekking bevoegde autoriteiten aan het Rijk verschuldigd zijn voor de Europese identiteitskaart. Tevens biedt artikel 7, derde lid, van de Paspoortwet de mogelijkheid om een maximum-afgifteprijs vast te stellen voor de Europese identiteitskaart. De maximum-afgifteprijs is het bedrag dat de decentrale overheden maximaal van de burger mogen vragen voor de verstrekking van de Europese identiteitskaart. Artikel 7, derde lid, is bij het wetsvoorstel tot wijziging van de Paspoortwet in verband met de invoering van de Europese identiteitskaart als reisdocument van Nederland en als nationale identiteitskaart (Kamerstukken 1992-1993, 22 973 (R 1456)) aan de Paspoortwet toegevoegd (zie Stb. 1994, 78).

Met de invoering van de Europese identiteitskaart worden de toeristenkaarten B en BJ niet meer verstrekt.

Wijzigingen in verband met de invoering van de beter beveiligde reisdocumenten

De procedures van bestellen, afleveren en voorraadbeheer zullen met de invoering van de nieuwe reisdocumenten worden gewijzigd. Uit een oogpunt van verbetering van de beveiliging is het wenselijk geacht de verantwoordelijkheid van de tot verstrekking bevoegde autoriteiten voor de bij hen aanwezige voorraad blanco reisdocumenten te versterken. Dit kan door hen ook verantwoordelijk te stellen voor de financiële gevolgen van verlies en diefstal van blanco reisdocumenten en van onregelmatigheden bij het personaliseren, zoals verschrijvingen. De voorraad blanco reisdocumenten vertegenwoordigt namelijk een belangrijke financiële waarde. De versterking van de eigen verantwoordelijkheid voor de voorraad blanco reisdocumenten leidt voorts tot een belangrijke verbetering van de kwaliteit van het distributie- en afgifteproces.

De eigen verantwoordelijkheid voor de voorraad is voor wat betreft de decentrale overheden in Nederland tot uitdrukking gebracht door de regeling dat de kosten verschuldigd zijn over het totaal van de op bestelling geleverde reisdocumenten. Op basis van de schriftelijke verantwoordingen kan worden berekend welk bedrag aan kosten verschuldigd is. Thans is het zo dat de gemeenten achteraf kosten aan het Rijk afdragen voor verstrekte reisdocumenten. Betaling op basis van de geleverde documenten betekent dat er een mogelijkheid moet worden gecreëerd dat geen kosten verschuldigd zijn ten aanzien van misdrukken. Voorts is de mogelijkheid gehandhaafd dat in geval er kwijtschelding is verleend er ook minder kosten naar rato van de verleende kwijtschelding verschuldigd zijn.

In nog een tweetal gevallen is niet het geheel van de per document vastgestelde kosten aan het Rijk verschuldigd. Het eerste geval betreft de reisdocumenten die als gevolg van inbraak, diefstal, verduistering dan wel op andere onregelmatige wijze aan de voorraad van een gemeente zijn onttrokken. Hoofdregel is dat de gemeente het totaal van de kosten is verschuldigd. Echter, indien de gemeente aantoont redelijkerwijs alle maatregelen te hebben getroffen om deze onregelmatige onttrekking aan de voorraad tegen te gaan, wordt de mogelijkheid geboden dat niet de volledige omvang van de kosten van de aldus op onregelmatige wijze aan de voorraad van de gemeente onttrokken reisdocumenten is verschuldigd.

De volledige omvang van de aan het Rijk verschuldigde kosten dient ter dekking van de produktie en de distributie van de reisdocumenten, de kosten van andere bij de verstrekking van reisdocumenten betrokken instanties, alsmede deels ter dekking van de kosten verband houdende met de consulaire dienstverlening in het buitenland. Het is redelijk dat een gemeente in deze situatie niet de volledige omvang van de kosten aan het Rijk verschuldigd is, maar een bedrag dat overeenkomt met de produktiekosten over het totaal van de aldus aan de voorraad onttrokken reisdocumenten. Het tweede geval betreft de reisdocumenten, die bij het personaliseren als gevolg van verschrijvingen of andere onregelmatigheden onbruikbaar zijn geworden. In dit geval zijn eveneens alleen de produktiekosten verschuldigd.

Voor wat betreft de Nederlandse Antillen en Aruba is de eigen verantwoordelijkheid voor de voorraad blanco reisdocumenten op een andere wijze tot uitdrukking gebracht. Op de Nederlandse Antillen en Aruba worden de reisdocumenten door de Gouverneurs geleverd aan de door hen aangewezen autoriteiten die bevoegd zijn reisdocumenten te verstrekken, te weten de gezaghebbers in de Nederlandse Antillen en het hoofd van het Bureau Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister in Aruba. De bestaande systematiek van betaling van de kosten over verstrekte reisdocumenten wordt voor wat betreft de Nederlandse Antillen en Aruba gehandhaafd. De overweging hierbij is geweest dat het daar om geringere voorraden gaat en om een aanmerkelijk geringer aantal tot verstrekking bevoegde autoriteiten, die bovendien reisdocumenten niet rechtstreeks via de leverancier geleverd krijgen, maar van de Gouverneur. Wel is in verband met de versterking van de eigen verantwoordelijkheid voor de voorraad ook het financiële risico van de op onregelmatige wijze aan de voorraad onttrokken reisdocumenten alsmede van de reisdocumenten die als gevolg van onregelmatigheden bij het personaliseren onbruikbaar zijn geworden bij de tot verstrekking bevoegde autoriteiten op de Nederlandse Antillen en Aruba gelegd, op dezelfde wijze als in Nederland bij de gemeenten.

Artikelsgewijs

Onderdeel A

De leverancier in kwestie is Joh. Enschedé Security Cards and Documents BV, met wie op 2 december 1993 een contract is gesloten voor de produktie en distributie van de Nederlandse reisdocumenten.

Onderdeel B

Artikel 2, eerste lid

Ingevolge de gewijzigde systematiek betaalt de gemeente in het vervolg voor de aan haar geleverde reisdocumenten. De levering vindt plaats aan de hand van een bestelopdracht van de gemeente. Het door de gemeente verschuldigde bedrag van de kosten aan het Rijk wordt vastgesteld op basis van het aan de hand van de bestelopdracht vast te stellen aantal geleverde reisdocumenten. De feitelijke inning wordt gekoppeld aan het moment waarop de gemeente een volgende bestelopdracht plaatst. Aan de hand van de maandelijkse voorraadverantwoording zal het verschuldigde bedrag worden gecorrigeerd in verband met eventuele geleverde misdrukken, gevallen van gehele of gedeeltelijke kwijtschelding en eventuele verschrijvingen als bedoeld in het vijfde lid van dit artikel. In de gevallen van onregelmatige onttrekking aan de voorraad van de gemeente als bedoeld in het vierde lid, zal eventuele correctie pas plaats kunnen vinden nadat de gemeente heeft aangetoond redelijkerwijs alle voorzorgsmaatregelen te hebben genomen om een en ander te voorkomen.

Artikel 2, derde lid

Het spreekt voor zich dat gemeenten geen kosten verschuldigd zijn ten aanzien van misdrukken. Indien een levering onverhoopt (deels) uit misdrukken zou bestaan, dan moeten deze worden ingeleverd bij de leverancier.

Artikel 2, vierde lid

De maatregelen waar het hier om gaat, zijn de voorschriften die door de Minister van Binnenlandse Zaken worden gesteld met betrekking tot de beveiliging van de gemeentehuizen. De gemeente kan aan de hand van een schriftelijke verklaring aantonen of en in hoeverre is voldaan aan deze voorschriften. Indien uit de verklaring of uit eventueel naar aanleiding daarvan ingesteld nader onderzoek door of vanwege Onze Minister blijkt dat niet dan wel niet volledig aan de beveiligingsvoorschriften is voldaan, is de gemeente het totaal van de in artikel 6, eerste lid bedoelde kosten per ontbrekend reisdocument verschuldigd.

Artikel 2, vijfde lid

De onregelmatigheden, bedoeld in dit artikellid, kunnen zijn: schrijffouten en dergelijke, gemaakt bij het personaliseren, vlekken en alle andere onregelmatigheden bij het personaliseren, waardoor het document niet meer kan worden verstrekt. De desbetreffende autoriteit zendt de op deze wijze onbruikbaar geworden documenten ter vernietiging naar de leverancier.

Onderdeel C

De schriftelijke verantwoording van de voorraad wordt niet meer aan de Minister van Binnenlandse Zaken, maar aan de leverancier toegezonden. Dit hangt samen met het feit dat de leverancier de voorraadadministratie voert. De gemeente plaatst een bestelopdracht bij de leverancier. De leverancier controleert of aan de eisen is voldaan. De leverancier is gehouden de Minister in kennis te stellen van kwijtscheldingen en van alle onregelmatigheden, omschreven onder b tot en met d: misdrukken, vlekken, verschrijvingen en andere onregelmatigheden bij het personaliseren, diefstal en verduistering etc.. De verplichtingen van de leverancier zijn contractueel vastgelegd. De Minister berekent vervolgens op basis van de verantwoordingen wat een gemeente op grond van artikel 2, tweede tot en met vijfde lid, al dan niet verschuldigd is. Het niet-verschuldigde bedrag wordt in mindering gebracht op hetgeen de desbetreffende autoriteit verschuldigd is op grond van artikel 2, eerste lid. Na ontvangst van de volgende bestelopdracht zendt de Minister een specificatie van het verschuldigde bedrag naar de autoriteit. Kort daarna vindt automatische verrekening plaats. Dit systeem van verrekening heeft tot gevolg dat enerzijds een waarde rust op de bij de gemeenten in voorraad zijnde documenten, terwijl de gemeenten de documenten niet reeds op het feitelijke moment van levering behoeven te betalen. In het geval van onregelmatige onttrekking aan de voorraad, als gevolg van diefstal etc. zal dit pas plaats kunnen vinden nadat is gebleken of de gemeente de maatregelen heeft getroffen, bedoeld in artikel 2, vierde lid.

Onderdeel D

De wijzigingen van artikel 4 betreffen de Nederlandse Antillen en Aruba. Het gaat hierbij uitsluitend om het verschuldigd zijn van de kosten voor verschreven documenten en documenten waarmee bij het personaliseren andere onregelmatigheden zijn gebeurd, zoals vlekken, alsmede de op onregelmatige wijze aan de voorraad onttrokken reisdocumenten. In het laatste geval zal evenals in Nederland moeten worden aangetoond of redelijkerwijs alle voorzorgsmaatregelen zijn getroffen om de onregelmatige onttrekking aan de voorraad te voorkomen. Indien zulks genoegzaam is aangetoond zal alleen het bedrag van de produktiekosten in rekening worden gebracht.

Onderdeel F

Artikel 6, eerste lid

De bedragen in Antilliaanse en Arubaanse valuta zijn, evenals in artikel 12, in overeenstemming gebracht met de aanpassingen aan de door de Minister van Buitenlandse Zaken vastgestelde administratiekoers, zoals deze op 1 januari 1994 van kracht is geworden.

Artikel 6, derde lid

Om te garanderen dat de Europese identiteitskaart voor een redelijke prijs voor de burger beschikbaar is, wordt in dit artikel een maximum prijs vastgesteld die de gemeenten de burger voor de Europese identiteitskaart maximaal in rekening mogen brengen. De hoogte van dit maximumis zodanig vastgesteld dat de gemeenten in staat moeten worden geacht de kaart kostendekkend te kunnen verstrekken. Aangezien de rijkskostencomponent NLG 15,- bedraagt, kunnen de gemeenten hierboven maximaal NLG 20,- aan de burger in rekening brengen. Dit bedrag is even hoog als de kosten die zij, op advies van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, gemiddeld in rekening brengen voor de afgifte van de gemeentelijke identiteitskaart. Omdat voor de personalisering van de nieuwe reisdocumenten gebruik kan worden gemaakt van apparatuur (printers en dergelijke) die in de produktieprijs van de documenten wordt verrekend, behoeven gemeenten geen extra kosten te maken.

Artikel 6, zesde lid

Toegevoegd wordt een zesde lid met de strekking dat het door de burger maximaal te betalen tarief (f 35,-) verminderd met de door de gemeente aan het Rijk af te dragen kosten (f 15,-) voor de Europese identiteitskaart jaarlijks bij ministeriële regeling wordt geïndexeerd met de prijsmutatie van de overheidsconsumptie van het voorafgaande jaar. Uitgaande van de inwerkingtreding van dit besluit op 1 januari 1995, betekent dit dat deze zogenaamde gemeentelijke component van f 20,- in 1995 voor de eerste maal bij ministeriële regeling wordt geïndexeerd voor het jaar 1996 met de prijsmutatie van de overheidsconsumptie voor het jaar 1994. De reden dat de prijsmutatie van het voorafgaande jaar als uitgangspunt van de prijsindexering wordt gekozen is gelegen in het feit dat op het moment van de indexering nog niet beschikt kan worden over de definitieve prijsmutatie. Wel is het prijsmutatiecijfer van het voorafgaande jaar zoals dat te vinden is in het door het Centraal Plan Bureau gepubliceerde Centraal Economisch Plan, beschikbaar.

Artikel II

Omdat de nieuwe reisdocumenten vanaf 1 januari 1995 worden verstrekt, moeten de tot verstrekking bevoegde autoriteiten op die datum voldoende blanco documenten in voorraad hebben. De bestelling voor de eerste levering van documenten moet daarom in het najaar van 1994 worden geplaatst bij de leverancier, zodat levering van de bestelde documenten kan plaatsvinden voor 1 januari 1995. De afdracht van de rijksleges die betrekking heeft op deze documenten, vindt plaats op het moment dat de autoriteiten de tweede bestelling plaatsen. Dit is echter na 1 januari 1995.

Het voorgaande betekent dat de bepalingen in dit besluit ten aanzien van de eerste bestelling en levering in werking dienen te treden voor 1 januari 1995. Ten einde een voldoende marge te hebben om deze bestellingen en leveringen tijdig af te handelen is voor de inwerkingtreding van de artikelen 2, 3 en 6 de datum 1 oktober 1994 vastgesteld, voor zover dit betreft de bestelling en de afdracht van de kosten van de met ingang van 1 januari te verstrekken nieuwe reisdocumenten. Voor de tot 1 januari 1995 te verstrekken documenten blijft het oude regime gelden.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta

De Minister van Financiën,
W. Kok

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. Kok

De Minister voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken a.i.,
W. Kok

1994 no. 60A

AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA

VERBETERBLAD

Bij het Staatsblad 1994, 639, is door de Minister van Justitie een verbeterblad uitgegeven met de navolgende inhoud:

Wijziging van het Besluit paspoortgelden

Verbetering

Op blz. 5, het vierde contraseign

staat: «De Minister voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken a.i., R.F.M. Lubbers»
lees: De Minister voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken, R.F.M. Lubbers

's-Gravenhage, 24 november 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

Oranjestad, 20 april 1995

De Directeur Wetgeving,
mr H.M. Nassy